

Ewangelia na poniedziałek: Wznieść serce do bogactw Chrystusa

Ewangelia z poniedziałku 8 tygodnia okresu zwykłego wraz z komentarzem. «U Boga wszystko jest możliwe». Świętość o jaką prosi każdego z nas Jezus to Boży dar, który wymaga otwartości serca, oderwanego od bogactw.

Ewangelia (Mk 10, 17-27)

Gdy Jezus wybierał się w drogę, przybiegł pewien człowiek i upadłszy przed Nim na kolana, zaczął Go

pytać: «Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?»

Jezus mu rzekł: «Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko sam Bóg. Znasz przykazania: Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, nie oszukuj, czcij swego ojca i matkę».

On Mu odpowiedział: «Nauczycielu, wszystkiego tego przestrzegałem od mojej młodości».

Wtedy Jezus spojrział na niego z miłością i rzekł mu: «Jednego ci brakuje. Idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną». Lecz on spochmurniał na te słowa i odszedł zasmucony, miał bowiem wiele posiadłości.

Wówczas Jezus spojrział dookoła i rzekł do swoich uczniów: «Jak trudno tym, którzy mają dostatki, wejść do

królestwa Bożego». Uczniowie przerazili się Jego słowami, lecz Jezus powtórnie im rzekł: «Dzieci, jakże trudno wejść do królestwa Bożego tym, którzy w dostatkach pokładają ufność. Łatwiej jest wielbładowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego».

A oni tym bardziej się dziwili i mówili między sobą: «Któż więc może być zbawiony?»

Jezus popatrzył na nich i rzekł: «U ludzi to niemożliwe, ale nie u Boga; bo u Boga wszystko jest możliwe».

Komentarz

Jak osiągnąć życie wieczne? Nie jest to kwestia osobistych osiągnięć, czy statusu społecznego. Chodzi o przyjęcie Boga, jak dziecko (por. Mk

10, 13-31). W tym kontekście, bogaty młodzieniec pyta Jezusa co czynić, aby osiągnąć życie wieczne. Nie ukazując swojego bóstwa, Chrystus zaprasza do zachowywania przykazań. Młody człowiek wypełnia je. Jezus patrzy na niego z miłością i zachęca go, aby sprzedał swoją własność i przekazał ją ubogim. Nie wszyscy pierwsi chrześcijanie tak uczynili, ale Chrystus wzywa do porzucenia dóbr materialnych tego młodego człowieka, któremu jednak brakuje hojności, ponieważ jest przywiązany do swoich dóbr. To o co prosił Jezus było możliwe (por. Mk 10, 29-31), ale wymagało wielkiej wiary i otwartego serca.

Młodzieniec odchodzi zasmucony. Przywiązanie się do rzeczy materialnych to bałwochwalstwo. Zajmuje umysł i paraliżuje wolność w taki sposób, że jest niezdolna do miłości Boga. Z kolei oderwanie unosi duszę i otwiera ją na innych.

Wiara jest o wiele cenniejsza niż złoto (por. 1 Pt 1, 7): pozwala przyjąć bogactwa Chrystusa, życie wieczne. Ale wiara kosztuje, i to właśnie chce powiedzieć Pan Jezus posługując się obrazem wielbłąda i ucha igielnego. Niezależnie od interpretacji tego tekstu, ten obraz oznacza, że pełne oddanie kosztuje. Ale dla Boga wszystko jest możliwe. Także dla dziecka, które ma przed sobą całe życie. Prośmy Ducha Świętego o tę młodość ducha, która otwiera na przygodę miłości: oddanie Bogu i innym. Świętość jest, dla wszystkich, całkowitym oddaniem – nie dopuszcza dwóch prędkości –, a jednocześnie, dla każdego oznacza pójście za niepowtarzalnym, osobistym powołaniem.

Guillaume Derville // Photo: Dan Freeman - Unsplash

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/ewangelia-
na-poniedzialek-wzniesc-serce-do-
bogactw-chrystusa/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/ewangelia-na-poniedzialek-wzniesc-serce-do-bogactw-chrystusa/) (09-08-2025)